

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/524/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111236562
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111236562.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, proti odporcovi: E. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., L. XXXX/X, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Mesto Nitra, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1/ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1 a 2/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 1.104,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 02. 04. 2014 č. k. 10C/186/2013-98, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane odporcu **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti, týkajúcej sa sumy 410,85 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplatenia zastavil, odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 274,55 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplatenia a to do 3 dní od jeho právoplatnosti a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi a vedľajším účastníkom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Vyšiel zo zistenia, že dňa 30. 09. 2009 navrhovateľ s odporcom uzatvoril dve Zmluvy o pripojení, ktorých predmetom boli užívateľské programy Volania do všetkých sietí 50 + deň a ďalšie v nich uvedené služby a tiež Dodatky k týmto zmluvám, ktorých predmetom bola kúpa mobilného telefónu zn. Samsung S5600 za kúpnu cenu 1 eur a LG KU990i s dobou viazanosti 24 mesiacov, v prípade porušenia ktorej sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi i zmluvnú pokutu. I napriek tomu, že navrhovateľ odporcovi riadne poskytol telekomunikačné služby, tento za ne navrhovateľovi riadne a včas nezaplatil, v dôsledku čoho mu vznikol voči navrhovateľovi dlh v sume 274,55 eura. Opierajúc sa o ust. § 43 ods. 1-3 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách preto považoval návrh navrhovateľa v časti zaplatenia sumy 274,55 eura spolu s úrokom z omeškania za dôvodný. V časti, týkajúcej sa sumy 410,85 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26. 02. 2010 do zaplatenia, konanie zastavil po tom, čo v tejto časti zobral navrhovateľ svoj návrh späť. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 419 eur z titulu náhrady škody predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenou a zaplatenou akciovou cenou mobilných telefónov ako nedôvodný zamietol, keď navrhovateľ nepreukázal výšku ním uplatnenej škody. V tejto súvislosti poukázal na to, že dôkazom o predajnej cene mobilných telefónov odpredaných odporcovi bol len navrhovateľom predložený výtlačok z intranetového

portálu navrhovateľa, čo nepovažoval za dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení. Poukázal tiež na to, že škoda nemôže byť uvedená ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou a to bez ohľadu na to, ako dlho si odporca riadne plnil svoje povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a platiť za poskytnuté služby, pretože by išlo o paušalizovanú náhradu škody, ktorá nezodpovedá konštrukcii právnej normy upravujúcej vznik zodpovednosti za škodu. Navrhovateľ v konaní tak nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli. Rovnako tak nepriznal náhradu trov konania ani vedľajším účastníkom na strane odporcu majúť za to, že vedľajší účastníci v konaní uviedli len všeobecné formulácie o neprijateľných zmluvných podmienkach bez znalosti listinných dôkazov a teda nepreukázali, že úkony v konaní boli účelne vynaložené. V tejto súvislosti dodal, že aj napriek tomu, že vedľajším účastníkom zaslal listinné dôkazy, títo ich nehodnotili a vo svojich vyjadreniach sa sústredili len na všeobecné konštatovania, a preto nezistil, že by poskytli odporcovi skutočnú a konkrétnu ochranu jeho práv ako spotrebiteľa.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník v 2. rade len v časti, ktorou mu nebola priznaná náhrada trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti navrhovateľovi zaplatiť mu náhradu trov konania a to trovy právneho zastúpenia v úhrnnej sume 183,02 eura, pozostávajúcej z trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Vytkol prvostupňovému súdu, že o jeho trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, i keď bol úspešný v celom rozsahu, pretože do konania vstúpil len vo vzťahu k pôvodne uplatňovanej zmluvnej pokute. Nestotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, že uviedol len všeobecné formulácie o neprijateľných zmluvných podmienkach bez znalosti listinných dôkazov, keď vo svojom vyjadrení zo dňa 20. 01. 2014 reagoval na konkrétnu žalobu aj na jej zmenu, t.j. ako na zmluvnú pokutu, tak i na náhradu škody. V súvislosti s pomerom úspechu pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka pri jeho vstupe do konania v časti pôvodne uplatnenej zmluvnej pokuty osobitne poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 21. 06. 2013 sp.zn. 14Co/11/2013, ktorý vo vybratých častiach i citoval. Vo vzťahu k právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania sa odvolal na ním označené rozhodnutia senátov krajských súdov a poukázal tiež i na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19. 07. 2012 sp.zn. 7Cdo 93/2012. Do pozornosti dal i novelizované znenie § 137 OSP, podľa ktorého trovy konania sú okrem iného i náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Navrhovateľ ani opatrovník odporcu sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka v 2. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

V tomto konaní sa navrhovateľ svojim návrhom voči odporcovi domáhal zaplata sumy 1.104,40 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplata z titulu neuhradených telekomunikačných služieb, ako i z titulu náhrady škody. Preskúmaným rozsudkom bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 274,55 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplata a to do 3 dní, konanie v časti o zaplata sumy 410,85 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26. 02. 2010 do zaplata bolo zastavené a vo zvyšnej časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Zároveň súd rozhodol, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva. Pre absenciu odvolania účastníkov konania v týchto častiach rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania takto zostala len jeho výroková časť, ktorou vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade nebola priznaná náhrada trov konania.

Rozhodovanie o náhrade trov konania, v ktorom sa premieta zásada zodpovednosti za výsledok občianskoprávneho (sporového) konania, je upravená v ust. § 142 OSP. Základným merítkom pre nárok na náhradu trov je miera úspechu vo veci, a tento treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane účastníkov konania

znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom. Pokiaľ teda účastník má plný úspech vo veci, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 142 ods. 1 OSP). V prípade, že mal úspech len čiastočný, náhrada trov konania bude pomerne rozdelená alebo v prípade, že úspech a neúspech sú vyvážené, vysloví súd, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 OSP). Určité odchýlky od týchto zásad pripúšťa ust. § 142 ods. 3 OSP podľa ktorého, ak účastník má vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania.

V prípade zastavenia konania však platí zásada, že podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania. Ust. § 146 ods. 2 OSP však zakotvuje dve výnimky z tejto zásady - podľa vety prvej tohto ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; podľa vety druhej, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Ust. § 146 ods. 2 OSP teda ukladá povinnosť nahradiť náklady konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené, pričom zavinenie sa posudzuje len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, keďže by už išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ svoj návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, pokiaľ nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a je preto povinný nahradiť trovy konania odporcovi.

Ďalšou všeobecne platnou zásadou je, že účastník konania má právo iba na náhradu tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Nemožno preto priznať náhradu trov konania hoci aj plne úspešnému účastníkovi konania v prípade, ak má náhrada trov pozostávať z trov, ktoré neboli účelne vynaložené. Účelnosť vynaložených trov bude vždy závisieť od konkrétnych okolností danej veci.

V súdnej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, požadujúci od odporcu zaplataenie peňažnej sumy 1.104,40 eura s príslušenstvom, pričom napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bolo navrhovateľovi vyhovie len v časti, týkajúcej sa sumy 274,55 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010, v časti o zaplataenie 410,85 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplataenia bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Za danej situácie potom úspech navrhovateľa v konaní bol v rozsahu 25 % a úspech odporcu v konaní bol v rozsahu 75 %, pretože z procesného hľadiska mal odporca úspech nielen v zamietajúcej časti, ale aj v zastavujúcej časti podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, keďže k zastaveniu v tejto časti došlo pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. S ohľadom na výsledok celého konania a teda čiastočný úspech každého z účastníka vo veci preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania bol dôvodný postup podľa § 142 ods. 2 OSP a teda pomerne rozdelenie náhrady trov konania podľa úspechu účastníkov vo veci. V danom prípade to znamená, že čistý úspech odporcu vo veci predstavoval 50 % (75 % -25 %), z ktorého dôvodu potom by vznikla povinnosť navrhovateľa zaplatiť v takomto rozsahu náhradu trov konania odporcovi potrebných na účelne bránenie jeho práva v prípade, že by návrh na priznanie trov konania podal, o ktorý prípad v súdnej veci nejde.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 OSP).

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vyššie citované zákonné ustanovenia zmysel vedľajšieho účastníctva vzhládajú v pomoci v spore niektorému z účastníkov konania. Vedľajší účastník je osoba odlišná od samotného účastníka a konania sa nezúčastňuje preto, aby v ňom uplatňovala alebo bránila svoje právo, ale z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému zo sporových strán, pretože na jeho úspechu v konaní má právny záujem. Zákom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15. 10. 2008, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky súdny poriadok, zákonodarca umožnil vstup do konania ako vedľajšieho účastníka i takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov. Cieľom tejto novej právnej úpravy bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Takýmto osobitným predpisom je i zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane práv spotrebiteľa, z ust. § 3 ods. 4 ktorého vyplýva právo spotrebiteľov združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Združenie môže právo spotrebiteľov chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník. I keď vedľajší účastník je treťou osobou, o právach a povinnostiach ktorej sa v konaní nekoná, môže v konaní vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním alebo s predmetom konania a úkonov, ktoré učinil sám účastník. Procesné úkony vykonáva vedľajší účastník vo svojom mene, ak však odporujú úkonom podporovaného účastníka, posudzuje ich súd po uvážení všetkých okolností. Keďže vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má právo zvoliť si i právneho zástupcu v občianskoprávnom konaní v zmysle zákonom ustanovených možností (§ 24, § 25 ods. 1 OSP). V tomto smere už Ústavný súd SR prijal záver, že právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana, pričom hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v článku 47 ods. 2 ústavy (súdy, iné štátne orgány, orgány verejnej správy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc trvá až do skončenia konania, t.j. do právoplatného rozhodnutia. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. Platí preto, že s ohľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, pokiaľ ním podporovaný účastník v spore zvíťazil. Avšak rovnako tak je povinný vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania víťaznému účastníkovi.

Ako vyplýva z obsahu spisu, v danej veci na návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 01. 12. 2011, bol v konaní vydaný súdom prvého stupňa platobný rozkaz dňa 16. 12. 2011 č.k. 10Ro/387/2011-45, ktorým bola navrhovateľovi v plnom rozsahu priznaná návrhom uplatňovaná pohľadávka. Pre nedoručenie do vlastných rúk odporcu bol platobný rozkaz zrušený uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 05. 11. 2012 č.k. 10Ro/387/2011-56. Procesným úkonom, došlým prvostupňovému súdu dňa 26. 02. 2013 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu (ďalej len „vedľajší účastník v 1. rade“) a požiadalo o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami a prípadnými vyjadreniami účastníkov. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 14. 05. 2013 č.k. 10C/186/2013-61 bol odporcovi v konaní ustanovený opatrovník na jeho zastupovanie po zistení, že súčasný pobyt odporcu nie je známy a vo veci bolo určené pojednávanie na deň 02. 10. 2013. Následne vedľajší účastník v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 04. 07. 2013 požadoval navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 829,85 eura a poplatku za oneskorenú platbu v sume 1,33 eura zamietnuť, argumentujúc neprijateľnosťou zmluvných podmienok v zmluvách o pripojení uzatvorených účastníkmi konania ako zmlúv spotrebiteľských. Po tom, čo vyjadrenie vedľajšieho účastníka v 1. rade bolo doručené navrhovateľovi, tento naň reagoval späťvzatím návrhu v časti, týkajúcej sa sumy 410,85 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26. 02. 2010 do zaplatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, naďalej požadoval zaplatenie sumy 693,55 eura s 9 % úrokom z omeškania od 26. 02. 2010 do zaplatenia a to z dôvodu neuhradených služieb, ktoré odporcovi poskytol vo výške 274,55 eura, ako aj z titulu náhrady škody vo výške 419 eur. Niet preto sporu, že v zmysle § 93 ods. 2 OSP sa zhora označené združenie stalo vedľajším účastníkom na strane odporcu v konaní, ktoré využilo i svoje právo dať sa zastúpiť advokátom. Vo svetle zhora uvedených záverov preto v zásade platí, že vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade taktiež vzniklo právo na náhradu všetkých trov účelne vynaložených vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka (odporcu), na strane ktorého vystupoval.

Odlišná situácia je, pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka v 2. rade - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ktoré vstúpilo do konania na strane odporcu svojim písomným oznámením, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20. 06. 2013, pričom požiadalo zároveň o doručenie návrhu s prílohami. Aj vedľajší účastník v 2. rade následne zasielal vo veci vyjadrenie zo dňa 20. 01. 2014, v ktorom uviedol, že do konania vstupuje len v časti, týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 829,85 eura, ktorú označil za neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku opierajúc sa o ust. § 52 a nasl. OZ. Za situácie, že vedľajší účastník v 2. rade vstúpil do konania na podporu odporcu už v čase, keď odporcu podporovalo iné združenie s rovnakým cieľom chrániť ho ako spotrebiteľa ako vedľajší účastník, na vyjadrenie ktorého reagoval i navrhovateľ čiastočným späťvzatím návrhu, odhliadnuc už i od toho, že odporca bol v konaní zastúpený opatrovníkom, vstup vedľajšieho účastníka v 2. rade do konania bol takto už nadbytočný, a preto aj trovy vedľajšieho účastníka v 2. rade s tým spojené je potrebné hodnotiť ako neúčelné tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa. Je totiž len vecou samotného združenia a na jeho zvážení, či i napriek tomu, že už v konaní je odporca ako spotrebiteľ podporovaný iným združením s rovnakým cieľom a zameraním, naďalej v konaní zotrvať aj s rizikom, že bude musieť samé znášať trovy s tým spojené. O znalosti vedľajšieho účastníka v 2. rade o veci a teda i ním tvrdenej opodstatnenosti vstupu do konania tiež svedčí skutočnosť, že vedľajší účastník v 2. rade sa k meritu veci vyjadril písomne až po uplynutí 6 mesiacov od jeho vstupu do konania a hoci v ňom uviedol, že do konania vstúpil len v časti, týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 829,85 eura (z jeho oznámenia o vstupe na č.l. 63 spisu takáto skutočnosť nevyplýva), v čase jeho vyjadrenia v dôsledku späťvzatia a zmeny návrhu navrhovateľom predmetom konania zaplatenie zmluvnej pokuty ani nebolo. Pre neúčelnosť trov konania vedľajšieho účastníka v 2. rade preto odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania, za vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.